

ת"פ 33209/08/16 - מדינת ישראל נגד כאמל דיאב

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 33209-08-16 מדינת ישראל נ' דיאב(עציר)

בפני כבוד השופט דניאל פיש

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד טל עופר מפרקליטות מחוז

מאשימה

חיפה - פלילי

נגד

נאשם

גזר דין

כאמל דיאב ע"י ב"כ עו"ד מוחמד סביחאת

1. ביום 13.2.18 ניתנה הכרעת דין לפיה הורשע הנאשם בשלוש עבירות של הריגה לפי סעיף 298 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, נהיגה תחת השפעת סמים לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה נ"ח, תשכ"א-1961 + תקנה 169 ב' לתקנות התעבורה תשכ"א-1961; חציית צומת באור אדום לפי תקנה 21(א)+(ב) לתקנות התעבורה וסעיפים 62(8)+68 לפקודת התעבורה; וגרימת חבלה של ממש לפי סעיף 38(3) לפקודת התעבורה.

2. עובדות המקרה פורטו בהרחבה בהכרעת הדין. בתמצית, ביום 3.8.16 בשעה 00:46 נהג הנאשם במשאית של כ-15 טון בכביש 4 מכיוון דרום לצפון, בקרבת הצומת עם כביש 70 ליד הכניסה לפרדיס. הנאשם נהג כשבגופו סם מסוכן מסוג הרואין. באותה עת מכוניתם של קורבנות התאונה חצתה את הצומת באור ירוק מכביש 70 מכיוון מזרח למערב. בתוך המכונית ישבו 5 אנשים: הנהג רמזי אשקר, לידו נעים סעיד, ובמושב האחורי אנג'ליק נעים ז"ל, אולגה אשקר ז"ל (שהיו אחיות) וביניהן בכסא בטיחות ישיבה התינוקת ק.נ. בתה של המנוחה אנג'ליק. כאשר הרכב הפרטי הגיע לצומת הוא נעצר כרכב ראשון בנתיב נסיעה ישר והמתין לאור ירוק. לכשהאור התחלף התקדמה המכונית בתוך הצומת. באותו זמן הנאשם חצה את הצומת במהירות גבוהה של כ-90 קמ"ש בכניסתו לצומת באור אדום שדלק כבר שניות רבות (בין 19-21 שניות). המשאית פגעה בחלק האחורי של הרכב הפרטי וגרמה למותן של המנוחות ופציעתם של רמזי וסעיד, הכל כמפורט בהכרעת הדין.

3. כאמור, בהכרעת הדין נקבע כי:

"הנאשם דנן נהג במשאית של כ-15 טון, במהירות גבוהה, לתוך צומת בו דלק לכיוונו אור אדום ברמזור משך שניות ארוכות טרם הגעתו אליו. שדה הראיה היה נקי ותנאי התאורה היו טובים והוא יכל לראות במרחק גדול מהצומת כי הרמזור אדום. הוא לא הפעיל בלמים טרם ההתנגשות ולא הוריד במהירותו. הוא היה עייף. הוא היה עם הרואין בדמו ותחת השפעת הסם (האסור). טענות ההגנה שהועלו על ידו - שלא עבר באדום ושלא צרך סמים - הופרכו לחלוטין. יש לראותו כמי שגילה אדישות ושוויון נפש לאפשרות של התרחשות תאונה קטלנית בינו לבין רכב אחר. בנסיבות אלה יש מקום להרשיע את הנאשם בעבירת ההריגה" (ראו סעיף 137 להכרעת הדין).

הראיות לעניין העונש

4. לנאשם עבר פלילי הן ביחס לדין הפלילי הכללי והן ביחס לתחום התעבורה. בעבר הוא ביצע עבירות בתחומים מרובים ובסך הכל לחובתו 27 הרשעות פליליות שונות בגין נכלא לתקופה של למעלה מ-13.5 שנים, בעיקר בגין עבירות סמים כאשר הרשעתו האחרונה הייתה בשנת 2012. לחובתו בנוסף כ-90 עבירות בתחום התעבורה שהאחרונה בהן משנת 2016. יצוין כי מרבית עבירות התעבורה היו מסוג של ברירת קנס, אך בכל זאת כללו מגוון עבירות אשר מבטאות יצירת סיכונים לנוסעים בדרכים כגון חציית שטח הפרדה, שימוש בטלפון נייד, סטייה מנתיב נסיעה, נהיגה מעל המהירות המותרת וכו'.

5. לעניין העונש העידו שני בני משפחה, מטעם משפחות הקרבנות והנפגעים, גב' סיליה סמארה שהיא אחותן של המנוחות ומר אלי וקילה שהוא נשוי לקתרין, האחות הגדולה מתוך ארבעת האחיות ובהן אנג'ליק ואולגה. שני העדים העידו על אודות המשפחה המורחבת ומרכזיותן וחיוניותן של שתי האחיות המנוחות במסגרת המשפחתית ובמקום עבודתן. העדויות התייחסו בין היתר לפועלן הרב והקושי של המשפחה המורחבת והקרובה להמשיך לתפקד בלעדיו ובלי ק.ג. הצטיירה תמונה של שתי נשים צעירות שהיו בעיצומם של החיים- משפחה, עבודה ותרומה לקהילה, חיים מלאי תעסוקה ועיסוקים שנגדעו בן הרגע. התינוקת ק.ג. ילדה קטנה ושמחה לא הספיקה אף לעבור את שנותיה הראשונות.

6. ביחס לנאשם לא הובאו עדויות והוגשו רק מסמכים רפואיים שהעידו על כך שבעת מעצרו חלה בסרטן המעי ועבר טיפולים.

טיעוני המדינה לעניין העונש

7. צוין שהנאשם נעצר ביום 3.8.16, לחובתו 27 הרשעות פליליות קודמות, בעיקר בעבירות סמים והוא נידון בעבר למאסרים לתקופה מצטברת של למעלה מ-13.5 שנים. כן צוין שלחובתו 90 הרשעות בתחום התעבורה. המדינה טענה שמדובר באירוע חמור ביותר שבו נחרבו שתי משפחות בן רגע ונפגע גם המעגל המשפחתי הרחב יותר.

8. צוין שלמרות האובדן הכבד נציגי המשפחות הגיעו לכל דיון, במהלכם שמרו על איפוק מרבי ומעולם לא התערבו או הפריעו להליך. המדינה טענה שבעת גזירת הדין על בית המשפט לשים נגד עיניו את האובדן הקשה ולפסוק ענישה מרתיעה, בין היתר כדי לצמצם את מספר תאונות הדרכים בארץ וגם כדי לעשות צדק עם המנוחות ובני משפחותיהן.

9. צוין שהנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות מלא ביחס לכל פרטי כתב האישום.

נטען שהכרעת הדין חשפה את הנאשם ואת שקריו אשר באו להסתיר את המעשים אותם ביצע שגרמו למותן של

הקורבנות. נטען שהכרעת הדין מלמדת שנהיגותו והתנהגותו של הנאשם מעידות על זלזול בוטה בחיי אדם- זאת לאור המהירות בו נסע, התנהגותו בכביש והעובדה שצרף סמים כאשר נהג.

10. נטען שאין עסקינן בטעות רגעית עקב חוסר תשומת לב או טעות בשיקול הדעת, אלא פזיזות ברמה הגבוהה ביותר ומודעות ליצירת מצב מסוכן שכמעט ומבטיח פגיעה הרסנית באחרים, כפי שאירע בפועל ובנוסף שהכל נעשה שהמבצע נמצא תחת השפעת הרואין.

11. נטען שרק ענישה כבדה ומכאיבה הכוללת עונש מאסר ארוך תהווה עונש ראוי. נטען שעל מנת לשקף את היחס בין חומרת המעשים לבין סלידתה של החברה מהעבירות והרצון להרתיע אחרים, יש לנקוט בגישה מחמירה.

12. נטען שמי שמבצע עבירות כגון דא ונותן ביטוי לדרך חיים עבריינית, חייב לשלם על כך באכיפה בלתי סלחנית.

13. נטען שלחובת הנאשם עבר פלילי עשיר ושאינו בנסיבותיו האישיות כדי להפחית מחומרת המעשה או חומרת העונש שיש להטיל.

14. נטען שנאשם שהורשע לאחר ניהול משפט אינו זכאי להינות מהקלה שהיא מנת חלקם של אלה שמודים במעשיהם ולוקחים אחריות בתחילת המשפט; זאת בפרט כאשר לא נחסך המעמד הקשה של מתן עדות מהמתלונן ושאר העדים.

15. נטען שהערכים החברתיים שנפגעו היו שלום הציבור ובטחונו והערך של חיי אדם ושלמות הגוף (ע"פ 2247/10 **שלום ימיני ואח' נ' מדינת ישראל** וע"פ 5167/05 **מג'דוב נ' מדינת ישראל**). כמו כן הפנתה המדינה לתופעת הקטל בדרכים שאוזכרה פעמים רבות בפסיקה (רע"פ 3351/09 **שמרית משה נ' מדינת ישראל** 7.5.09) והצביעה על החומרה המיוחדת של נהיגה תחת השפעת סמים.

16. נטען שהאירועים לא כללו תכנון אך שיש לראות בנטילת הסמים זמן קצר לפני הנהיגה במשאית כבדה נסיבה מחמירה. נטען שחלקו של הנאשם היה מוחלט, שהיה צפוי להיגרם נזק מביצוע העבירות על ידו, וכי נזק קיצוני אכן נגרם. נטען שהנאשם יכל להבין את חומרת מעשיו בהיותו בגיר שבחר באופן מודע לעלות על ההגה כשבגופו סם מסוג הרואין. נטען שהנאשם יכל להימנע מהמעשה.

17. כמו כן הדגישה המדינה במיוחד את השיקול של הרתעת הנאשם והרתעת הרבים. כאמור בסעיפים 40 ו' 40-ז' לחוק העונשין. נטען שעברו הפלילי והתעבורתי של הנאשם, התנהלותו בחקירתו בבית המשפט, שאז ניסה להתחמק מהאחריות, יש בהן ללמד על אופיו, מסוכנותו וצורך חזק להרחיקו

מהכביש ומהחברה.

המדינה אזכרה מקרים כדלקמן:

בע"פ 2247/10 **שלום ימיני נ' מדינת ישראל** (12.1.2011) הורשע הנהג בהריגה והפקרה של מנוחה אחת תוך כדי נהיגה בשכרות. בית המשפט העליון פסק כי בגין עבירת ההריגה בלבד יושתו עשר שנות מאסר בפועל, וזאת בנפרד מהעונש על עבירת ההפקרה. יובהר כי הערכאה הדיונית גזרה 12 שנות מאסר בגין הריגתה של הקורבן ו-3 שנות מאסר בגין חבלה חמורה לנפגעת השנייה (2 מהן במצטבר) ובסך הכול 14 שנות מאסר בגין גרימת התאונה. הוספו 6 שנים במצטבר בגין עבירת ההפקרה ובסך הכול 20 שנות מאסר. בית המשפט העליון הקל במאסר כולל לכדי 14 שנות מאסר וציין שמדובר בהחמרה רבתית של רף הענישה הנוהג, לאחר סקירת הפסיקה הרלבנטית.

ע"פ 4107/16 **מאור כהן נ' מדינת ישראל** (22.2.2017) נדחה ערעורו של נאשם, נהג משאית, שהשתמש בקאנביס ולא שמר מרחק ממכונית שהייתה לפניו ולמרות שבלם בחוזקה את רכבו פגע בה וגרם למותן של שתי המנוחות שנסעו לפניו. הותר על כנו עונש של 8.5 שנות מאסר ופסילה למשך 15 שנה ופיצוי בסך ₪ 80,000 לכל אחת ממשפחות המנוחות, וזאת למרות נסיבות אישיות קשות של הנאשם.

בע"פ 7332/11 **אמיר עטאללה נ' מדינת ישראל** (6.10.2013) הורשע הנאשם בהריגת ארבעה בני אדם בעודו שיכור, שלושה עוברי אורח וחברו של הנאשם שנסע עמו ברכב. הנאשם נטל אחריות והודה בכתב האישום. הערכאה הדיונית גזרה עליו 15 שנות מאסר, פסילה לצמיתות ופיצוי בסך ₪ 80,000 למשפחות המנוחים בסך כולל. נוכח קבלת האחריות מצדו והבעת חרטה וקיומם של תסקירים חיוביים, בערעור הופחתה תקופת המאסר בשנה.

ע"פ 8748/08 **ירון ברכה נ' מדינת ישראל** (2011) הורשע נאשם בהריגה של שישה בני אדם ובהם אחיו התאום שישב לידו. באותו מקרה חצה הנאשם צומת באור אדום במהירות מופרזת כשהוא שיכור תחת השפעת אלכוהול וסמים ופגע ברכב שיושביו נהרגו. נגזרו עליו 16 שנות מאסר, ופסילה לצמיתות.

בת"פ 17606-07-15 **מדינת ישראל נ' בדוי** (26.2.2018) נאשם צעיר ללא עבר פלילי עם עבר תעבורתי קל, הורשע שנהג בגילופין, חצה צומת באור אדום, פגע ברכב והרג אישה. נגזרו על הנאשם 5 שנות מאסר ו-12 שנות פסילה.

בע"פ 2842/10 **נוי קלדרון נ' מדינת ישראל** (23.1.12) נאשם הורשע בהריגת חברתו לשעבר שישבה לידו, כאשר הוא נהג בשכרות וחצה צומת מרומזר באור אדום ופגע בחומה. בערכאה הדיונית הוטלו עליו 4 שנות מאסר בפועל ובערעור הוחמרה הענישה והוטלו 5.5 שנות מאסר. כאשר נקבע שבערעור אין ממצים את הדין.

בע"פ 1894/14 ענדרג'או גבריאל צ'אקול נ' מדינת ישראל (13.1.15) נדחה ערעור על העונש שהושת על המערער בגין הריגה, חבלה חמורה ונהיגה בשכרות כאשר כתוצאה מתאונה נהרג אחד הנוסעים ברכבו של המערער ואחרים נפצעו. הערכאה הדיונית השיתה עליו 8.5 שנות מאסר בפועל. הערעור בבית המשפט העליון נדחה. באותו מקרה הודה המערער בביצוע העבירות.

המדינה טענה שיש לקבוע את מתחם העונש ההולם לכלל העבירות שביצע הנאשם בין 16-20 שנות מאסר בפועל כאשר עונשו של הנאשם צריך להיות ברף הגבוה של המתחם. בנוסף התבקשה שלילת רישיון הנאשם לצמיתות, קנס ופיצויים מקסימליים לבני משפחות המנוחות ומאסר מותנה ממושך.

טיעוני הנאשם לעניין העונש

18. הסנגור טען כי לא יהא זה הדבר הנכון לשלוח את הנאשם לשנים ארוכות בכלא. יתר על כן נטען שלא רק שאין זה נכון אלא שמתן עונש בלתי מידתי שאינו תואם ומתחשב ושנועד רק להעניש על מנת להעניש, לא ישיג את תכלית הענישה ונטען שקיימת שאלה מה יושג בענישה כבדה מאוד.

נטען שהנאשם הוא בן 63, עובד כנהג משאית מזה תקופה ארוכה וממושכת ונקלע לסיטואציה שמתוארת בכתב האישום שלא מרצונו. נטען שהנאשם הוא אב למשפחה נורמטיבית. נטען שהנאשם הביע לא אחת את כאבו על האירוע שהתרחש. התיק אמנם נוהל אך צוין שניהולו התמקד בעיקר בסעיף האישום של עבירת הנהיגה תחת השפעת סמים שמבססת את עבירת ההריגה. נטען שלא בכדי תיקנה המאשימה את כתב האישום לא פחות משלוש פעמים, בנוגע לאותו סעיף, על ידי הוספת רכיבים. נטען שהנאשם ניהל את המשפט כיוון שהאמין בצדקתו ויכולתו להוכיח את חפותו בעבירת הנהיגה תחת השפעה סמים. נטען שמהלך זה הינו זכותו המלאה ושאין להחשיב זאת לחובתו. נטען שהנאשם ויתר על מספר עדי תביעה בניסיון ליעל את ההליך ולהקל על סבלם של הפצועים, במיוחד כאשר ויתר על עדותם של שני המתלוננים ועדים נוספים.

19. הסנגור לא הקל ראש בעבירות בהן הורשע הנאשם, אך הזכיר שאין מדובר בנאשם שהורשע בהפקרה אחרי פגיעה או עזיבת מקום התאונה, שני שיקולים שהיה בהם כדי להחמיר בעונשו של הנאשם. נטען שהנאשם לא ברח מהמקום, נשמע להוראות השוטרים ושיתף פעולה עם חוקריו. נטען שהתנהלותו של הנאשם לאחר האירוע המצער מעידה על אופיו ושיש להביא זאת בחשבון לטובתו.

20. נטען שהנאשם הוא אדם פשוט, שגדל באווירה משפחתית קשה כאשר אביו נפטר לפני למעלה מ-20 שנה לאחר שנפצע קשה בעקבות קריסת מרפסת הבית. אמו נפטרה לפני כ-7 שנים. הנאשם נשר מספסל הלימודים בגיל 13 ובהיותו הבן הבכור במשפחתו בחר להשתלב בשוק העבודה במטרה לעזור לפרנסת בני ביתו. נטען שהנאשם מגדל משפחה נורמטיבית ושהאירועים נשוא כתב האישום היוו עבורו ועבור בני משפחתו טראומה קשה שתלווה אותם כל חייהם. נטען שאירוע התאונה ותוצאותיה השאירו צלקת עמוקה בנפשו של הנאשם שגורמת לו יום ולילה לכאב וצער עמוקים.

21. צוין עוד שבמהלך ניהול משפטו התגלה שהנאשם לקה בסרטן והוא עבר ניתוח לכריתת הגידול בבית החולים.
22. נטען שהלכה היא שבית המשפט יתייחס באובייקטיביות מירבית בעת גזירת הדין ושעליו להתעלות על כל שיקול אחר ולהתחשב בין היתר בנסיבותיו האישיות של הנאשם שמצא את עצמו בסיטואציה קשה ומאחורי סורג וברח מאז האירוע הטרגי ביום 3.8.16.
23. נטען שטרם האירוע ניהל הנאשם חיים חברתיים ומשפחתיים נורמטיביים ותקינים ושהנאשם דאג לעזור בפרנסת בני משפחתו, לרבות במימון לימודי ילדיו. נטען שאין למשפחתו מעורבות בפלילים.
24. נטען שאין המטרה להכאיב לנאשם עד כדי כך שיסיים את חייו בבית הסוהר. נטען שענישה כאמור אינה רציונלית ואינה מועילה: לא לחברה, לא למערכת המשפט ולא למשפחות. נטען שענישה שאינה מידתית ואינה מושכלת אשר לוקחת בחשבון את כל השיקולים הרלבנטיים לא תהא ענישה אלא נקמה.
25. בהתייחס לעברו הפלילי של הנאשם צוין שהרשעתו האחרונה הייתה משנת 2012 בעקבות עבירה משנת 2011, דהיינו, לפני שש שנים וצוין שיתר הרשעותיו התיישנו עוד בשנת 2009. ביחס לתחום התעבורה נטען שמרבית ההרשעות הינן בגין עבירות מסוג ברירת משפט כאשר הנאשם מחזיק ברישיון נהיגה משנת 1973, דהיינו, משך 43 שנים. נטען שבהתחשב בשנים הרבות במהלכן מחזיק הנאשם רישיון נהיגה היקף הרשעותיו אינו חריג. על כן, נטען שעברו של הנאשם אינו מכביד ואינו מהווה הצדקה להחמרה בענישה.
26. הסנגור טען שיתר הנסיבות המנויות בסעיף 40 ט' לחוק העונשין מביאות למסקנה שהמתחם שהציעה המאשימה אינו פרופורציונלי ומחמיר יתר על המידה. נטען שהנאשם מעולם לא היה מעורב בתאונות דרכים קודם לאירועים נשוא כתב האישום ושאינו בעברו הפלילי הרשעה הדומה לעבירות בהן הוא הורשע כעת, כך שמדובר במקרה אחד ויחיד.
27. נטען שבנסיבות אין לשלוח את הנאשם למאסר לתקופה ארוכה ומושכת וכי הענישה צריכה להיות אינדיבידואלית. הסנגור לא התכחש לכך שתוצאת התאונה הייתה קשה אך הזכיר שמדובר באדם בן 63 הסובל ממחלה ממארת. נטען שמתחם הענישה במקרים דומים בפסיקה נע בין 2.5-9.5 שנות מאסר בפועל וזאת אף במקרים חמורים יותר במהלכם נעברו עבירות חמורות נוספות כגון הפקרה לאחר פגיעה ונהיגה בזמן פסילה.
28. נטען שיש לאפשר לנאשם פתח לשיקום ועל כן אין להחמיר עמו יתר על המידה.

הנאשם אזכר פסיקה כדלקמן:

בת"פ 11499-06-10 **מדינת ישראל נ' יסמין אבו אמיר** (1.2.2011) הורשעה הנאשמת על פי הודאתה בשתי עבירות של הריגה, נהיגה בשכרות, נהיגה בפסילה, סטייה מנתיב נסיעה, חובת פוליסה ושימוש בסם. פורט שהנאשמת נהגה ברכב מביתה לכיוון חיפה, כשאמה נוסעת עמה, הגיעה למרכז טיפול נפגעי סמים שם נטלה מתדון ובהמשך נהגה לבדה לכיוון קרית ים במהירות בלתי סבירה. בהמשך היום כאשר בגופה הסם ועוד סם מסוג קוקאין ותרופות מרגיעות היא סתה מכיוון נסיעתה, עלתה על אי תנועה ופגעה בהולכת רגל שעמדה על המדרכה ובהמשך פגעה בהולכת רגל נוספת. השתיים נהרגו. תסקיר המבחן בנוגע לאפשרות של שיקום היה חיובי, ועל הנאשמת נגזרו שש שנות מאסר בפועל כאשר צוין שהענישה הינה תמיד אינדיבידואלית.

בת"פ 29019-03-10 **מדינת ישראל נ' יונתן דוד ועדיה** (21.9.2016) הנאשם הורשע לאחר דיון בחמש עבירות של הריגה, גרימת חבלה של ממש, נהיגה בשכרות ונהיגת רכב בקלות ראש או ברשלנות ובנוסף בשימוש סם לצריכה עצמית וניפוק תכשיר שלא לפי מרשם. על פי עובדות המקרה, כאשר הנאשם נהג בטנדר שבבעלותו הוא גרם לשלוש תאונות דרכים עם תוצאות טרגיות. בראשונה נסע לפניו רכב מסוג קאיה וכשהאט פגע בו הנאשם בחלקו האחורי. באותה תאונה לא נגרמה פגיעה בנפש. שעה קלה לאחר מכן סטה הנאשם מנתיב נסיעתו והתנגש ברכב מסחרי מסוג פולקסווגן שנסע בכיוון הנגדי. כתוצאה מההתנגשות סטה רכבו של הנאשם לעבר מפגש מסילת הרכבת ונתקע על מסילה. הנאשם הוצא מרכבו על ידי עוברי אורח. דקות ספורות לאחר מכן הגיעה רכבת ופגעה ברכב הנאשם. כתוצאה נשמט מהמסילה קטר ושני קרונות וחייהם של חמישה מנוסעי הרכבת נקטלו. נקבע שהנאשם היה נתון להשפעת סמים שרשם לעצמו מכוח סמכותו והיותו וטרינר. הנאשם היה נעדר עבר פלילי קודם. בית המשפט ציין בחומרה את ריבוי הנפגעים. נקבע מתחם ענישה בין 3-9 שנות מאסר בפועל, ובסופו של דבר הוטלו על הנאשם 6 שנות מאסר בפועל וזאת בהתחשב בנסיבותיו האישיות, בין היתר העדר עבר פלילי וחיים נורמטיביים קודמים.

בע"פ 1717/06 **איברהים אבו זינה נ' מדינת ישראל** (12.11.2007) בנוגע לתאונת דרכים בה קופחו חייהם של ארבעה קורבנות וקדמה לה פרשיית חטיפה, נגזרו 12 שנות מאסר בפועל על הנאשם. באותו מקרה הודה הנאשם והורשע. הנאשם חטף את המנוחה שהייתה בקשר רומנטי עמו, בהמשך הוא שתה משקאות משכרים ונסע ברכב כשהמנוחה לצדו ונכנס לצומת מרומזר באור אדום והתנגש במכונית והרג שלושה מנוסעים, ופצע שניים אחרים. בין הצדדים נערך הסדר טיעון ונקבע שיעתרו במשותף ל-9.5 שנות מאסר בפועל. הערכאה הדיונית לא השלימה עם הסדר הטיעון והוסיפה לעונש המוסכם. בערעור צוין שהמערער בעל עבר פלילי בעבירות סמים בגינו ריצה מאסר בפועל ובעל 19 הרשעות תעבורה. בערעור נקבע כי היה מקום לכבד את ההסדר שהתחשב בכל הנתונים הרלבנטיים.

הערות מן הפסיקה

28. במקרה אחד של תאונה קטלנית העיר בית המשפט העליון בקשר לרף הענישה המקובל כי:

"עינינו הרואות, רף הענישה המקובל (בהתייחס לעונש מאסר בפועל) בגין עבירת הריגה בתאונת דרכים, תחת השפעת אלכוהול, לעיתים בנסיבות חמורות ובצירוף עבירות חמורות (כגון חטיפה), לעיתים כאשר תוצאת התאונה אף קשות מהמקרה דנן [הרוגה אחת ופצועה קשה אחת], ולעיתים בצירוף עבירה של הפקרה לאחר פגיעה, נע בין 2.5-9.5 שנות מאסר בפועל (ע"פ 2247/10 שלום ימיני נ' מדינת ישראל 12.1.11).

29. בע"פ 8748/08 ברכה נ' מדינת ישראל (2011) קבע בית המשפט כי:

"אכן תאונות דרכים מרובות נפגעים הפכו חזון נפרץ במקומותינו ועל בית המשפט לתרום בענישה מחמירה את תרומתו לצמצום ממדיה של מציאות נוראה זו (ראו ע"פ 5167/05 מג'דוב נ' מדינת ישראל 10.10.05) בייחוד מה שהוכח כי התאונה הקטלנית אירעה בשל היות הנהג במצב של שכרות (ראו ע"פ 5002/94 בן עיסק נ' מדינת ישראל 1995). במקרים אלה, על בית המשפט להעביר מסר חד וברור כי מי שנוהג בהשפעת חומרים משכרים ומביא במעשיו למותו של אדם- ובמקרים החמורים במיוחד כבענייננו למותם של מספר אנשים- צפוי לעונש מאסר כבד ומשמעותי."

30. צוין באותו מקרה כי רף הענישה במקרה הריגה כתוצאה מתאונות דרכים עלה משמעותית "וכך יאה".
"במכונת מוות נעה עסקינן" (שם).

בע"פ 2247/10 ימיני נ' מדינת ישראל (12.1.2011) נאמר כי:

"רבות נאמר על נגע תאונות הדרכים, ההולך ופושט וקוטל בנו ללא רחם וללא הבחנה, ואשר בעטיו נגבה מחיר דמים נורא, אם בהרוגים, אם בחבולים בגופם ובפצועים בנפשם, ואם בדאבת יקיריהם. רבות נאמר, דומה כי מעט מדי נעשה, ומדי שנה בשנה מקפדים מאות אנשים את חייהם ואלפים רבים נפצעים. מערכת המשפט נתקלת בהרוגים ובפצועים של תאונות הדרכים הן בתחום הפלילי והן בתחום האזרחי, ומדי שנה מוגשות בבתי המשפט לערכאותיהם השונות אלפי תביעות על נזקי גוף שנגרמו כתוצאה מתאונות דרכים. מקומו של בית המשפט במלחמת החורמה נגד תופעה קשה זו לא נפקד, ועליו להמשיך להירתם ולהרים תרומתו למען מאבק עיקש זה, בין היתר באמצעות הדאגה לענישה הולמת, אשר תסייע להגברת המודעות בדבר המחיר הכרוך בהפרת כללי ההתנהגות על הכביש."

בע"פ 8191/08 גבארה נ' מדינת ישראל (24.5.2010) נאמר כי:

לא נקמנות ולא הרצון לרצות איש הם העומדים לנגד עיניו של בית המשפט בבואו לגזור דינו של עבריין, כי אם השאיפה להגשים את התכליות הניצבות בבסיסו של הדין הפלילי, בכללן תכליות

ההרתעה והגמול. על בית המשפט להרים את תרומתו ולשאת במלאכת המאבק הנחוש בתאונות הדרכים, וזאת באמצעות מתן ביטוי לערך קדושת החיים על ידי הטלת ענישה מחמירה"

31. הערכים החברתיים שנפגעו במקרה דנן הם ערך החיים עצמם, שלמות הגוף ושמירה על שלום הציבור ובפרט שלום הציבור בדרכים. מידת הפגיעה הייתה קשה מאוד כאשר נהרגו שלוש קורבנות ונפצעו עוד שניים בתאונה קטלנית ומיותרת שנגרמה באופן בלעדי כתוצאה מהתנהגותו הפסולה של הנאשם שלמרות שצרך סמים נהג ברכב כבד במהירות גבוהה בניגוד בוטה לחוקי התנועה.

32. היות שמדובר בתאונה לא התקיים תכנון מוקדם. לעומת זאת חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות היה מוחלט. כמו כן, במצב בו נהג הנאשם היה צפוי להיגרם נזק גדול כפי שאכן אירע. הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה, קרי נטילת סמים תוך כדי נהיגה, שבוצעו לכאורה על רקע של צורך כלכלי לעבוד למרות מצבו האישי רפואי, אינן יכולות להצדיק את העלייה מאחורי ההגה במצב של שכרות/השפעה מסמים. הנאשם היה צריך להבין את אשר הוא עושה והפסול בכך ולהימנע מנהיגה בעת היותו נתון תחת השפעת סמים. נסיבות המקרה קשות וחמורות - הנאשם נהג תחת השפעת סמים מסוכנים מסוג הרואין במשאת כבדה בדרך בין-עירונית במהירות גבוהה וההסתברות כי תגרם תאונה קטלנית היתה גבוהה.

33. על פי מדיניות הענישה והשיקולים שנמנו לעיל, מתחם הענישה ההולם נמצא בין 12-18 שנות מאסר.

34. באשר לשיקולים של קביעת העונש בתוך המתחם, לחומרא יש לציין את עברו הפלילי של הנאשם ובייחוד עברו בעבירות סמים ובנוסף את ההיקף הגדול למדי של עבירות התנועה בהן הוא הורשע. על הנאשם כנהג משאית מקצועי הייתה מוטלת חובת זהירות מוגברת לעומת נהג רגיל, בין היתר בהיותו אחראי על כלי משא כבד הנע בדרכים בין מכוניות רגילות. הנאשם הפר בצורה בוטה כל אמת מידה של התנהגות סבירה וחוקית וגילה פזיזות והעדר אכפתיות לסובבים אותו. אילולא פעולותיו ומחדליו של הנאשם לא הייתה כל סיבה שקורבנותיו היו צריכים לחשוש לחייהם כאשר ניסו לחצות צומת מרומזר ומואר היטב באופן חוקי שניות ארוכות לאחר שהרמזור התחלף לירוק לכיוון נסיעתם.

35. לקולא יש לציין את גילו של הנאשם שהוא אינו אדם צעיר וכיום הינו בן 63 וסובל ממחלה כאשר ברור שהטלת ענישה מחמירה תעמידו במצב שהוא עלול לעבור חלק משמעותי מפרק חייו האחרון שהוא כלא. אין ספק שמשפחתו תסבול מהעדרו.

36. כמו כן יש לקחת בחשבון את האחריות המוגבלת מאוד שהנאשם נטל על עצמו. כזכור, נוהל הליך שלם כאשר המדינה נאלצה להביא ראיות ביחס לנושאים רבים, החל ממצב הדרך ומצב הרמזור, אופן הנסיעה של המשאית ומהירותה, וכלה בראיות רבות בנושא הימצאות סמים בדמו של הנאשם בעת התאונה. מובן כי אין להעניש את הנאשם עבור ניהול ההליך, ברם מאידך אין הוא זכאי להקלה בגין כך.

לסיכומו של דבר, הגעתי למסקנה שיש להטיל על הנאשם עונשים כדלקמן:

- 15 שנות מאסר בפועל מהן תנוכה התקופה בה הוא שוהה במעצר החל מיום 3.8.16.

- מאסר על תנאי של 24 חודשי מאסר למשך 3 שנים מיום שחרורו, כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם עובר עבירות מסוג של הריגה או עבירת תנועה מסוג פשע.

- הנאשם נפסל מלהחזיק רישיון נהיגה לצמיתות.

- כמו כן הנני מטיל לחובתו תשלום פיצויים למשפחתה של אנג'ליק וק.ב. על סך 160,000 ₪ ולמשפחתה של אולגה על סך 80,000 ₪ כאשר סכומים אלה ישולמו עד ליום 1.1.2020.

ניתן היום, ח' אייר תשע"ח, 23 אפריל 2018, בהעדר הצדדים.